

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 218.656 van 27 maart 2012
in de zaak A. 200.009/XIV-33.074**

In zake : XXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Kris Govaerts
 kantoor houdend te 3800 Sint-Truiden
 Beekstraat 9
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 29 april 2011, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 59.169 van 1 april 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 6962 van 24 mei 2011 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verzoeker heeft een toelichtende memorie ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 maart 2012 om 11.00 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Annick Haegeman, die loco advocaat kris Govaerts verschijnt voor de verzoeker, en attaché Katrien Allyns, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste Auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoeker komt naar eigen zeggen op 17 november 2009 België binnen en verklaart zich op 24 november 2009 vluchteling. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 22 september 2010 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 16 oktober 2010 tekent de verzoeker tegen die weigeringsbeslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Met een arrest van 1 april 2011 weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoeker. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoeker werpt in een enig middel de schending op van artikel 149 van de Grondwet, van artikel 39/76, § 1, 3de lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, (Vreemdelingenwet) van “het algemeen beginsel dat de overheid een volledig onderzoek moet doen naar alle omstandigheden van de zaak” en van “de bewijskracht van de door verzoeker neergelegde stukken”. Hij licht dit als volgt toe:

“dat bij aangetekend schrijven van de raadsman van verzoeker dd. 21 januari 2011 twee bijkomende stukken bij het dossier werden gevoegd, o.m. een afschrift van de tegen verzoeker uitgebrachte F.I.R. (First Information Report); dat in bedoeld schrijven werd gesteld dat deze stukken nieuwe doorslaggevende gegevens bevatten; dat art. 39/76, § 1, 3de lid van de Vreemdelingenwet bepaalt onder welke voorwaarden nieuwe gegevens in graad van beroep voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden ingeroepen;

dat het bestreden arrest evenwel in geen enkel opzicht van deze bijkomende stukken gewag maakt of in zijn motivering naar deze stukken verwijst; dat het bestreden arrest over de aanvraag van verzoeker geen beslissing kon of mocht nemen, zonder minstens in zijn motivering over het al dan niet bewijskrachtig of regelmatig karakter van deze stukken een standpunt in te nemen; dat het bestreden arrest minstens had moeten motiveren waarom deze door verzoeker aangebrachte nieuwe gegevens niet in aanmerking werden genomen; dat het bestreden arrest aldus de voornoemde wetsbepalingen en beginselen schendt;”.

5. De verzoeker voegt in de toelichtende memorie niets wezenlijks toe.

Beoordeling

6.1. De verzoeker lijkt met “het algemeen beginsel dat de overheid een volledig onderzoek moet doen naar alle omstandigheden van de zaak” de zorgvuldigheidsplicht te bedoelen. De algemene beginselen van behoorlijk bestuur zijn echter niet van toepassing op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest. Het enige middel is in die mate niet-ontvankelijk.

6.2. Met een brief van zijn raadsman van 21 januari 2011 heeft de verzoeker met het oog op de terechtzitting van 25 januari 2011 twee nieuwe stukken naar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gestuurd, met name een afschrift van de tegen hem uitgebrachte F.I.R. met vertaling in het Engels en een verklaring van zijn Pakistaanse advocaat (legal opinion) van 14 januari 2011.

De in artikel 149 van de Grondwet vastgelegde motiveringsplicht voor jurisdictionele beslissingen vereist niet dat de door een partij overgelegde stukken in een vonnis of arrest uitdrukkelijk worden vermeld. Uit de motieven moet wel blijken waarom de door een partij aangevoerde elementen niet worden aangenomen. Het bestreden arrest moet dus, eventueel impliciet, voldoende met redenen omkleed zijn opdat zou blijken waarom het standpunt van de verzoeker met betrekking tot de inhoud van zijn bijkomende stukken niet is gevolgd.

De tegen de verzoeker uitgebrachte F.I.R. bestaat uit de klacht van de vader van verzoekers vriend en de registratie van deze klacht op het politiekantoor van Al-Falah. In punt 3.1.2. van het bestreden arrest wordt onder meer het volgende overwogen: “(D)e documenten die ter terechtzitting worden neergelegd (van de vader van N en het politiekantoor) zijn niet nader toegelicht, noch kan hieruit effectieve gerechtelijke vervolging blijken”. Het is duidelijk dat deze overweging op de F.I.R. betrekking heeft: de inhoud stemt ermee overeen en, al heeft de verzoeker dit stuk niet op de terechtzitting neergelegd, het werd slechts enkele dagen voordien met de post opgestuurd en hij heeft op de terechtzitting ook geen andere stukken neergelegd doch enkel verwezen naar de eerder neergelegde stukken. (zie proces-verbaal van de terechtzitting van 25 januari 2011 in het administratief dossier) Deze overweging maakt deel uit van het motief dat de verzoeker niet aantoont dat zijn seksuele voorkeur tot een gerechtelijke vervolging zou leiden, waar in de vorige zin wordt gesteld dat “(z)oals blijkt uit de objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier, (...) er geen vervolgingen bekend (zijn) op basis van artikel 377 van de Pakistaanse strafwet”. Het stuk is dus wel degelijk in aanmerking genomen om te stellen dat, waar in het algemeen geen vervolgingen wegens homoseksuele relaties bekend zijn, de verzoeker ook niet aantoont dat het in zijn geval anders zou zijn.

In zijn “legal opinion” van 14 januari 2011 stelt de Pakistaanse raadsman van de verzoeker dat deze laatste op grond van artikel 377 van het Pakistaanse strafwetboek zal worden vervolgd wanneer hij naar zijn land terugkeert. Dit betreft slechts een bepaalde stelling die in het bestreden arrest impliciet doch zeker wordt verworpen met de hierboven geciteerde overweging dat volgens de objectieve informatie uit het administratief dossier geen vervolgingen op grond van artikel 377 van het Pakistaanse strafwetboek bekend zijn en dat dit ook niet uit de neergelegde documenten betreffende de verzoeker zelf blijkt.

De verzoeker toont dus niet aan dat de kwestieuze stukken in strijd met artikel 39/76, § 1, derde lid, van de Vreemdelingenwet niet in aanmerking zijn genomen noch dat de in artikel 149 van de Grondwet vastgelegde motiveringsplicht is geschonden. De beoordeling van de stukken behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de feitenrechter en de verzoeker toont geen schending van de bewijskracht van de stukken aan. Het enige middel is in die mate ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zevenentwintig maart tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
met bijstand van	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

André Beirlaen